

alaprājz

Játékok, lövések, feljelentések

A jogfosztástól a népirtásig

Csendben rakott kövek

Fél templom Tartuban

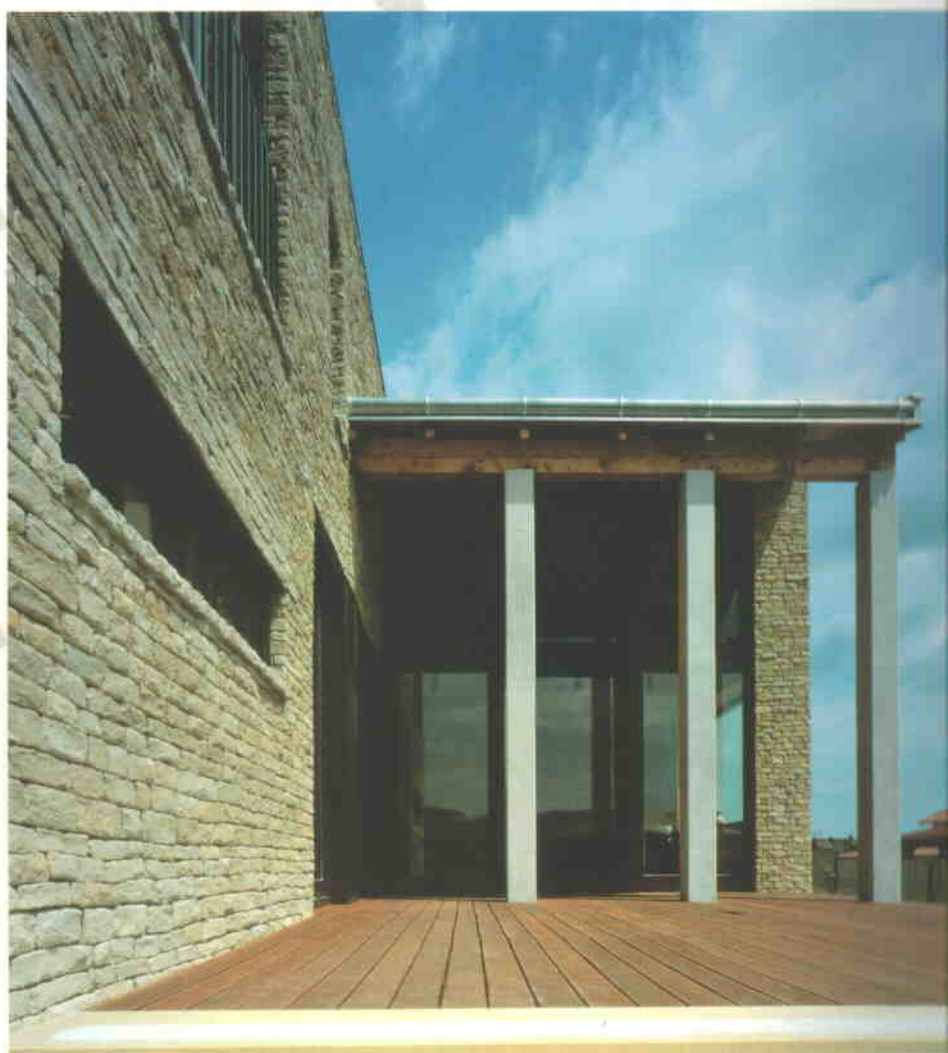
Téma: lakóházak

Társasvilla?

Önazonosság és asszimiláció

Munkaközi állapot

Csőváz és csőcselék

2

13. évfolyam
2006. március-április
Ára: 745 Ft
HU ISSN 1417-6939

Csendben rakott kövek

Centro de Altos Estudios Musicales,
Santiago de Compostela, Spanyolország

„Országom szokásainak, törvényeinek és nyelvének a jelentését nem önmagukban keresem. Nagyon is jól tudom, hogy amikor köveket rakunk egymásra, csendet alkotunk, csendet, ami nem volt beírva a kövekbe.”

Antoine de Saint-Exupéry, Citadella

1

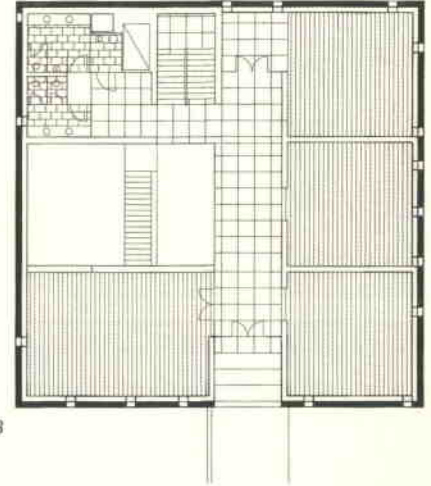
1. Nyers-rusztikus felület és precízen finom fény-árnyék rajzolat
2. A kert zöldjéből fehér kollázként emelkedik ki a kőtömb
3. Terepszintű alaprajz
4. Metszet a vertikális mag fő terén keresztül
5. Bejárat negatív tértestként kezelve

Vukoszávlyev Zorán PhD

A krisztusi idők kezdetén a komor, hullámverte galíciai partoknál szentek vezette bárka kötött ki. Terhéhez hasonlóan különleges úszóalkalmatosság volt ez – Szent Jakab holttestét egy kőbárka hozta messzi útján az északnyugat-ibériai területre. A kísérők a parttól fél napi járásra lelték meg az apostol végső nyughelyét. A sír fölé egyszerű kereszt helyeztetett. Majd nyolc évszázaddal később fényes csillag vezetett egy vándort a tövisbokorral takart sírbolthoz. Az apostol ereklyéinek tisztelete e biztonságos nyugat-európai területen a Szentföld elvesztése miatt kapott kiemelt hangsúlyt, a kriptá a keresztény zárándoklatok fő céljává vált. A román korban hatalmas zárándok-bazilika épült Santiago de Compostelában. Az egykoron több királyságból létrejött hatalmas spanyol állam szellemi értelemben autonóm részeit maga a nyelv is – különbséget téve – országnak nevezi. A történetiség és a hagyományok folyamatossága fontos része az emberek életének. Kulturális identitástudat jellemzi a galíciai embert is, aki büszkén vállalja a „helyhez” fűződő lelkeségét. A regionalizmus mély, szellemi szintű megjelenése a konzervatórium új épülete. A természet és az ember lét-viszonyát mestersen jellemzi a monolit hasábokból rakott ház. A „mindig kéznél lévő” kő építőanyaghoz kapcsolódó személyes viszony mesterségbeli tudássá finomodott az évezredek alatt. Galíciában az emberek kőből építették házaikat, az istállókat, még a terménytárolókat is. Az építészek e hagyományozott viszonyt vitték tovább a zeneiskola épületének megtervezésekor.

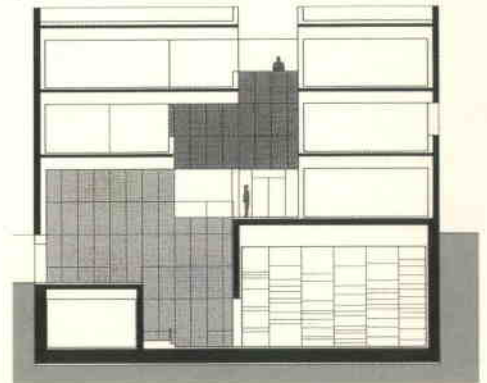

2

3

4

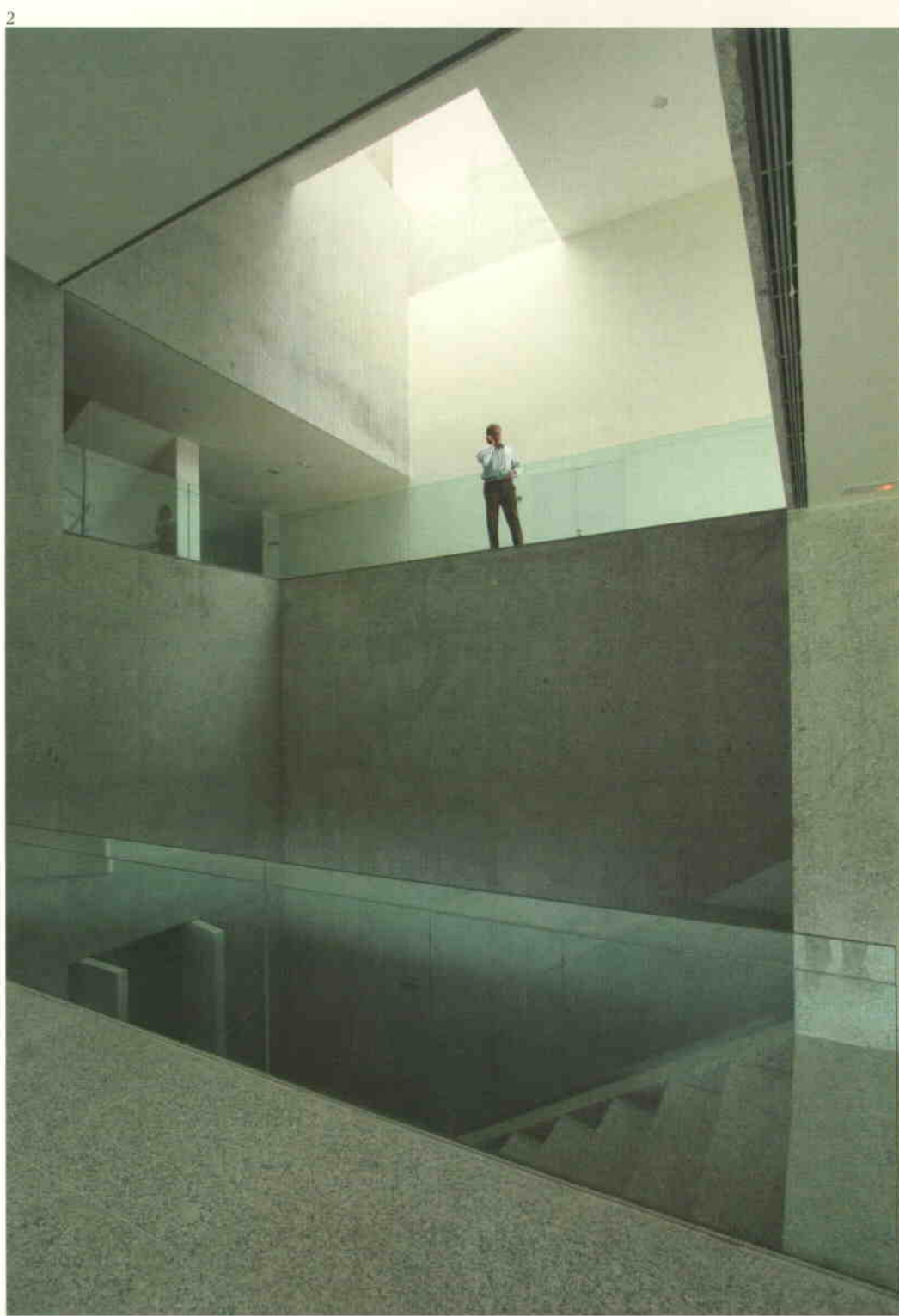
5

1. Foyer intenzív kertkapcsolattal
2. Az épület magját jelentő többszintes átriumtér átlátásokkal
3. Kőtömbökből rakott fal, hasítékokban megbúvó ablakrések
4. A tömb földbe süllyesztése
5. Szerkezeti metszet
6. Zárt-nehézkés kubus merész építészeti alámetszéssel

1

2

A terjeszkedő város szövetébe beemelődő egykori vidéki birtok, a Vista Alegre hatalmas telkét magas kőfalak veszik körül. A kert történeti villaépületéhez alkalmazkodóan szabadon álló beépítést folytatnak az újabb oktatási létesítmények. A pályázat által meghatározott kritériumok (alapterület, kubatúra, anyaghasználat) jól vezették az építésszek kezét: a nyertes pályamunka a szigorú előírásokat inventíven kezelte. A meglévő épületek (a régi villa és egy új kutatóközpont) tömegéhez alkalmazkodva egyszerű és ugyanakkor erőteljes anyaghasználattal készített építmény jött létre.

Mintha a zöld pázsitból metszettek volna ki a hasábot, oly kontrasztos a kövekből rakott határozott kubus a gyümölcsfák ágainak természetes sziluettjében. Távolról kollázs-ként hat, s az épülethez közeledve tárul csak fel annak rusztikussága. Fűrészal hasított-repszett gránittömbök 7 vízszintes sora alkotja a négyzet alapú hasábot. A sarkokon kötésben rakott kövek „igaz” struktúrát mutatnak: a 30-40 cm vastag tömbök egymásra nehezednek. Manuális érzékenységre alapoznak a tervezők, tapinthatóvá teszik a súlyosságát. A „nyers” anyag dominanciáját a kubusból történő elvétellel és az elemek között hagyott rések szabad komponálásával könnyítik fel a tervezők. A déli homlokzaton a bejárati foyer üvegfa metszi alá a tömböt, keleten az adminisztratív bejárat két szint magas üressége, a nyugati homlokzaton pedig a felülvilágítóba átforduló negatív tér hasít bele a masszív tömbbe – a rések árnyé-

**Építészet: Antón García Abril
& Ensemble Studio**

Épületszerkezet:
Antonio Reboreda, OHL

Cépszet:
Obradoiro Einxenieros, OHL

Homlokzat: Granichan

Építető: Consorcio de la Ciudad
de Santiago

Fotó: iz.architects

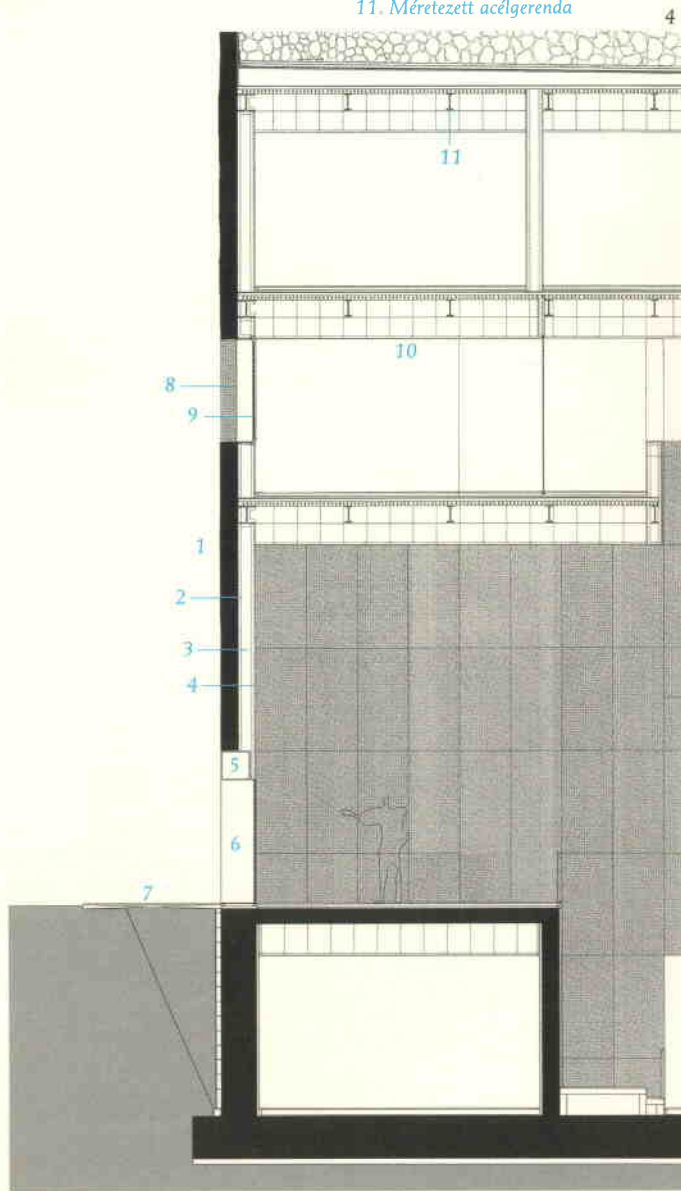

3

1. 30 cm vastag gránit kőburkolat
2. Hőszigetelés
3. 4 cm poliuretán légzáró réteg
4. Önhordó táblás falburkolat
5. Acél homlokzati kiváltógerenda
6. 1 cm falvastagságú acélpillér
7. Mondarz gránitpadló
8. Alumínium takaróprofil
9. Alumíniumablak 6+6+4 hőszigetelő üveggel
10. Táblás álmennyezet
11. Méretezett acélgerenda

5

kos mélyén keskeny ablakok bújnak meg. A belső tér összetett komponálásának és a funkcionalitásnak jelei ezek: a negatív tömegelemek az épület magját alkotó többszintes átrium légtéréig nyúlnak be – a rés-ablakokon a bent zajló gyakorlatok hangjai szüremlenek ki. Antón García Abril építész terek és zene karaktereit kapcsolja össze: így alkot egységet a kemény, rusztikus,

nehéz kő a hangszerek könnyed, játékos, lágy dallamaival. Kimért egyensúly keletkezik, melyet a funkcionális szabatosság is erősít. A földbe süllyesztett vasbeton szerkezetű alapszintben kapnak helyet az elektroakusztikus és ütős hangszerek gyakorlóterei, míg feljebb a fúvósok és vonósok – a bázisban foglal helyet a nagyelőadó, és fentebb a kamaratermek, majd

gyakorlószobák. A hang szigetelésének és a közönségforgalom csökkenésének logikusan építkező rendszerét alkották meg a tervezők. Egyetlen logikai hiba bontja meg a tökéletes forma alkotta egységet: a földfelszín feletti szerkezetek acélvázaz terhelő rendszerre ellentmond a külső sugallta tömörségnek. Az épületre jellemző erőteljes tektonikusság és lágy zeneiség a

kőtömbök rakásmódjában érik össze: az elemek talán a zene hatására mozdulnak ki, precíz finomságú árnyékokat vetve a nyers felületelemeken. De a súlyosság mégis a hangszerek elhallgatása utáni csendet idézi. Amikor a halántékon lüktető vér dobogása hallatszik – Santiago de Compostela nyugodt csendet nyújtó kertjében, egy fehér kőrákásnál.